

25. Til Giffenforde vi da kommer, Der og en Tid lang
 være fal, Gborvord vi var den første Sommer; Batalioner tre
 i Tal, Eigt til den liben Stad hengiver, Og der indvarteret
 bliver.
 26. Alt i den flærte falben Gde, Ggerferte vi hver Dag
 med Gid; Men at, hvor mangen mædig Gde, Af Standen
 føb i denne Tid, Og lidt en Draabe Vand at finde, Udi det
 ganfte Land at vinde.
 27. Vi ber om Baaren Gffed tager Og flytter til et an-
 det Gde; Saa da enhver med fine Sager, Skaa være færvig
 og bered, Men blev den Gytte til beffæret, I Skønfte Gve-
 ter indlogeret.
 28. Fra Egeberg man vel fan regne, Og indtil Gpved
 fre Alt; Zandshyer bered allebegne, Vel findes funde uden
 Zabil, Der i hvert Gde lod høres Zromme, Arigefolt til
 Gode og Gft at komme.
 29. Der aaling var tilbetiedtinget, Kanoner ubi iufind Tal,
 Gvord er mangen Gft vel tinget, Som denne Gytte brage
 fal, En for Del som de med fig fører, Vel leg og tyde
 Gft tilhører.
 30. Arubtafen som bered fal være, Vel fortien Gft
 den have maa; Der uden om et Gætte er, Af Vandet ei
 berind fal gaa, I farlig Tid den ret for lande Gde Gude
 Gjølp frelle Tid og Lande.
 31. Der Sunitus til os frembringer, Skaporten bered høres
 faa, Skarollen fig bered faa lyder: Til Medtlenborg vi ffulle
 gaa, Gffig hver Gffed tage, Gfter Dvire at henvrage.
 32. Starpfud blev ber da ublæret, Vel fem og treble i
 Tal; Den flærte labbes i Gværet, Gborvord man fig forbare
 fal, Til Muffen enhver tilhøre, Saa Gtlygen felber til at føre.
 33. Den første Dag fra Morigentunde Og indtil Solen
 baled ned, Sey thpfe Alt markere funde, Om Statten liben
 Skolighed, Var ber at faa i diele Lande, Man maatte ubi
 Gagt at fande.

50. O Gud vi dig al Tak tilfkrive, Som hjælpet har og
 hjælpe kan, Send Hjælp til dem i Habet driver, I rette Tid
 at finde Land, O store Gud dit Navn faa søde, Fri os fra
 Krig, Dyrtd og Møde.
 51. Hermed jeg Bifen Gud tilføie, Baade med høi og
 nedrig Stand, Som haver med et vaaget Die Lebsaget os til
 Land og Vand; Tak for du Freden lod oprette; Hav Tak, vi
 Amen dertil sætte.

21. Saa bet snart ligge maa paa Eide, Og Bunden bife
 funde fem, Gub vide fal hvad vi mon libe, Det være ubi
 Zimer fem; Dog andre Gid og Gjølp tilbringet, Saa vi da
 ud med Gdebe fvinger.
 22. Til Griberts og Mibelers, Vi Gtinte-Morgen fom.
 I Gvnderborg et Glet mon være, Sær Gden hvor vi fellet
 om, Zinduer ber faa mange regnes, Som Dager i et Klar
 antegned.
 23. Nu vil vi Gtibens Sei affatte; Sre Uger her vi foom-
 met om, Saa bet vil nu til Gden late, Og vi med Gant
 Johannes fom, Til Gvnderborg hvor vi op fal fige I banfte
 Goffens Land og Gtige.
 24. Et godt Gvffed ber maa være, Gpringband var
 ber ved hvert et So; Gsten vil Mardfchen os befare Mæd
 megen Mæde og Uro, Gtinten ber i Gaand at tage, Eiden
 den om Land at brage.
 20. Til Ghen og Zolland vi fremftriber; En Zode fra
 Ghand var ombord; Miffen ber om Gtatteber libvilet fig i
 denne Gjord; For fude Sell vort Gtid blev framdet, Alt paa
 en Gvdbant midt i Gvdbet.
 21. Saa bet snart ligge maa paa Eide, Og Bunden bife
 funde fem, Gub vide fal hvad vi mon libe, Det være ubi
 Zimer fem; Dog andre Gid og Gjølp tilbringet, Saa vi da
 ud med Gdebe fvinger.
 22. Til Griberts og Mibelers, Vi Gtinte-Morgen fom.
 I Gvnderborg et Glet mon være, Sær Gden hvor vi fellet
 om, Zinduer ber faa mange regnes, Som Dager i et Klar
 antegned.
 23. Nu vil vi Gtibens Sei affatte; Sre Uger her vi foom-
 met om, Saa bet vil nu til Gden late, Og vi med Gant
 Johannes fom, Til Gvnderborg hvor vi op fal fige I banfte
 Goffens Land og Gtige.
 24. Et godt Gvffed ber maa være, Gpringband var
 ber ved hvert et So; Gsten vil Mardfchen os befare Mæd
 megen Mæde og Uro, Gtinten ber i Gaand at tage, Eiden
 den om Land at brage.

Moe, Ole Rasmusen

En
 baade gammel og ny

Wise

om

Udmarschen som var forleden i Maret 1760, udgif
 10 Mand af hvert Kompagni til Grenaderer, og
 1761 udgif 50 Mand af ethvert Kompagni
 til Muffeterer.

Enfoldig fremsat af en Grenader som var med i Udmarschen til

Holsten og Mecklenborg

under

Herr Major von Fonviffen
 ved 6te Grenader-Batallion.

Nemlig:

Ole Rasmusen Mo i Melbalen.

Preis: 15 Dce.

Chronhjæm.

Trykt paa Bestilling i Johan L. Sundts Bogtrykkeri.

V box 30:897

8. D. Christiania den næst aften, og jeg vil berette det
 9. Et Parter hen til Norge at se, En Part til Landet, en
 Part til Vandet; Dermed i Dage ser at hvile, Med indfattede
 Østindere, hvorom Hæren siden faldet, Til Fortælling som
 man faldet.
 10. Dermed en liden Afsigt, Dermed henligger man
 den se, Dermed en liden Afsigt, Dermed en liden Afsigt,
 11. Et Transportskibe var til se, Som udi Haven
 faldet, Dermed en liden Afsigt, Dermed en liden Afsigt,
 12. Saa vil ved god betid i Morgen om det fra med
 13. De sidste Skibe var at se, Som udi Overfald
 og Dage, Dermed en liden Afsigt, Dermed en liden Afsigt,
 14. Dog en Sælgant der bød, Udi boret Kompagni;
 15. Dermed berettes nu for Landet, Og det foruden nogen
 16. Som ligger nær ved Skjælsø, For Hæren det
 og faldet her, Den nogen bedre vil det vide, En Skidder for

Mel. Om nogen vil med Kæmpel vide.
 Hver Nordmand samtlig nu istemme Og lad os ej vor
 Pligt forgjæf, Vor Skyldighed ei saa forglemme, Men dig,
 o Gud! se Tak for det, Som her og der i manges Naade
 Bevist har sin store Naade.
 2. Her nogle Aar forleden vare En confus Tid at lebe
 i; Naar Land og Stæder staar i Fare, Da kan du dem saa
 vel befri, Al Krigers Hær og Kæmper holde, Maa dog sit
 Sværd tilbage holde.
 3. Ved sytten Hundred tressindstyve, Saa da begyndtes
 det først her Noget Oprør til at blide; Saa vi da frygtet en
 og hver, Alt for Fiendens Brede og Plage, Der vil sig til
 os henbrage.
 4. Af saa, hvad blev da her paa færde, Vi strænge Dub
 og siden saar; Det ryktes om i andre Øer, Hvor Fi-
 endens Vølger paa dem saar. Gud bevare vor Konge og
 Herre, Sine Riger og Land i Fred at regjere.
 5. Ved Kompagnier hver og alle, Hvert Regimente run-
 den om, Strax lod enhver tilsammentalbe, Som efter foregi-
 ven Dom. Grenaderer ti skal være, Af hvert Kompagni
 marschere.
 6. Ved Baasse Liden vi marscheret Gjennem Dydals Bræste-
 gjeld. Veien frem vi avanseret, Kom saa hen mod Dobre-
 fjeld, Binden der saa stærkt omjager, At man nødig Vanden
 drager.
 7. Vi maat' dog hver Stund paatænke, Hvad vi havde
 at udstaa, Og hvad Lykken vilde skeenke, Vi til takke tage
 maa; Sorgen at tilfide sættes, Og friskt Mod igjen indrettes.

34. Det samme næstom faldt til se, Der Dagen efter
 borte ud; Enhver da til sin Hofstavn kom, Og efter sigte
 sammend, Vi ventede der mægtigt, Udi hvert
 Zedelt at komme.
 35. De høje Stier og høje Dale, Hvor der i Landet ei
 forsang; Det faldt de i Skjæns Dale, Men kommer ei med
 hsten Gang, Hvert der er, Som allestund der er,
 36. Det arme Folk som beredte gode, Og saa den danske
 arme som, Hvert der er, Som allestund der er,
 37. Og hvo som noget faldt have Udi Skjæns Dale, Og
 saa, Det lod de hvi og her nedgaa, Udi Skjæns Dale,
 38. Og faldt maad' de selv fremmede, Hvad Gulets Et-
 ligheder var; Hvert der er, Som allestund der er,
 39. En Part fra Skjæns Dale, Hvor der i Landet ei
 og beredte, Dermed en liden Afsigt, Dermed en liden Afsigt,
 40. Og bitererter saa til andre, Fort udi Skjæns Dale,
 41. Hvor vil det Kongen liden vilte til hvide, Som allestund
 anden fraa nu, Saa de i et Skar Sto alle, Mel Kongen
 ger to og tre kan hvide.

42. Men det gjør ei de norske Dreuge, Og hvo dertil tør
 driste sig, Med Nette bør ei spares længe, Men lønnes for
 den samme Svig; Først har de Kongen selv bedraget, Der-
 næst sine Officerer plaget.
 43. Sold Uger der i Telt at være, Og siden rigtig da
 tilfod; Vel otti tusind Mand og flere, Sig der i Landet flue
 lod, Med hver Division afføre, Halvdelen daglig Bagt at gjøre.
 44. Dermed en Aften meget silde, Alarm i Landet høres
 lod, Og vidst' ei hvad der blive vilde, Men hele Natten
 skuldret stod; En Desertør vil der opbrude, Deraf lod alle
 Poster flyde.
 45. Og udi sær var det i Rygte, At Muffobie vil falde
 an, Men Gud var selv vort Lys og Lygte, Dermed beholder
 hver sin Plan, Oprettet blev da denne Orden, Og dermed Fre-
 den sluttet vorden.
 46. Saa da enhver kan Afsted sige, Udi det Medlen-
 borgske Land, Og dermed i det ganske Rige, Det glædes ved
 saa mangen Mand; Vi til thidske Holsten drager, Som Brødre
 der imod os tager.
 47. Som vi nu til Hjemmarschen flytter, Frimodig var vi
 udi Sind, En Broder der den anden mødte, Dog begge sæl-
 der Taar paa Kind, Vi dermed stragen hjem lod frive, Og
 maa ved Kjøbenhavn forblive.
 48. Endel ved Sygdom nu angribes, Fort følger Døden
 hen paa Sted; Endel ved Solbøden indføres For at gaa til
 Norges Land; Endel sin' Benner fandt i Live, Endel dermed
 blev død og stive.
 49. I tapre norske Officerer, Som var med den Udæn-
 dings Færd, Mit Hjertens Dnske det skal være: At, hvor I
 udi Verden er, Paa Jorden Kongens Gunst at nyde, Og his-
 set udi Himlen fryde.